

IV 61
Kjøpsted

Druckeshaft.

Å B D.

Hos CHRIST. LUDV. HJELT, 1828.

Druckesball.

Nu på krogen han satt, som med iswer han sökt, liksom
som rof söker spejande fall,
Och för kämpar kring bord skref han lagar och rätt.
Will du höra om Druckjom hans ball?

"Ej må wifas från krog, ej må tänkas på hem; ty der
hemma bekymren blott stå.
Här du sitter med pipan och glaset i hand, ibland flisc
for med ögonen blå.

"Om ock liten du är, drick twemänning med Thor, mumsa
sa i dig julgalten för Frej.
Det är nog; har du mod, skall du segra ändock; ty för
trång är din strupe wist ej.

"När det drickes med makt, truga mera derpå; fyll blott
i ur det immande haf:
Låt det gå, låt det gå: den som stryker är seg, förrn du
stryker, gå heldre i qwasf.

"Ej må kypare tålas wid krögarediff: Ganymedes bedra-
ger dig dock;

Ty des kind är förskönad af bränvinets smink, och ett
swek är hwart hår i hans lock.

"Win är Walfaders dryck, och dig rus är förundt, hu-
ru illa du också det bår:

Om du raglar omkull, kan du åter stå upp; hwarom icke
finns hjälpare här.

"Kommer resande in, tag den mot i ditt lag, men dock
derför betale han tull.

Du är kung wid din bål, han bör räkna för winst, om,
med dig, han får dela sitt gull.

"Om betalning afgöres med tårning och lott: hur den
faller beklaga ej dig;

Men dryckskonungen sjelf kastar tårningen ej; ty en bål
tar han ensam för sig.

"Nu syns främmande kämpar, som mana of ut, det går
hett under dryckskampen till;

Om du dignar derwid, är du skild från of: det är la-
gen, gör sen som du will.

"När du dricker, war nöjd; den som åskar en sup, har
ej mynt, och kredit kan ske ej,

Är din medbroder dock, hör den lidandes röst: den är ni-
ding, som ger honom Nej.

"Rus är dryckskämpars winst, och det pryder dem wäl,
när hwaren omkring bordskanten står;

Och ej någon, förrn dygnet är slut, må gå bort, om
han annars will helpsas för wår." —

Så han stiftade lag, och widfräjdad han blef, så på
inhemsk, som främmande kust,

Och hans like ej fanns; ty han sågs, hwarje dag, så
till fluidum starkare lust.

Men han sjelf satt wid bålen och blickade mörk; ty hans
sedlar, så röda som blå,

Men försvunnit, och wården nu fäste sin blick på den
rock han bar ofwanuppå.

"Är mig krögaren wred, må han taga min rock, jag går
utan, om så är bestämdt;

Ty han sitter der borta, med surmulen blick, och för-
mörklar mitt sinne alltjemt." —

Men han fann sig i hast, och han ilade ut, uti snabb-
het lik uthwilad örn,

Och ej krögaren hunnit från alteren ännu, när den an-
dre war redan i förn.

Så han gjorde alltjemt, när hans taskbok till slut, uti
krögarens, funnit sin graf;

Och sen länge och wida han wandrat omkring, syntes
Wårdshuset: Njutningens haf.

När han Krogskylten, vänligt inbjudande, såg, och det
 huset med Nymfer uti,
 Hwad han tänkte wet Bacus, och Venus det wet, I
 som dyrken dem, weten det I!

"Här jag wille dock bo, här är bränwin och öl, här är
 allt hwad som Fredman beskref:
 Det war hit, det war hit mina wänner jag bjöd, men
 hwaren på sin stol dock förblef.

"Är ej glädjen, som finnes i rummena här, mera stor
 än i pelaregång?
 Och hur ljuflig och smakfull är drufwornas must, hur
 förtjusande stiekornas sång?

"Hwar är tärning och kort? Mera tjusa de mig, än om
 dagen den strålande Drott,
 Och jag älskar dem ömt, jag will gifwa mitt lif, för
 att se detta brudparet blott.

"Snart tre dygn ha förgått sen jag skildes från hem,
 från den glada och gästfria sal;
 Stå buteljer der ännu och winka mig in, liksom blom-
 mor i grönskande dal?

"På det bord, der min fader före tog sig ett rus, stod
 en bål, männ' den finnes ännu?
 Och hwem sköter den wäl? Om ock ensam jag blir, dock
 din styrka, o Bacus, gif du.

"Men! hwi ligger jag längre från hus och från hem,
 tar mig rus? Jag kan harnas ihjel.
 Dock en fälknäpp ännu, fast jag ren druckit nog, den
 föraktar dock icke min själ."

Så han qwad, och tog hatten och kappen från wrån,
 och då slumrade hela Guds jord;
 Men han raglade bort, fast han wiste alls ej, om hans
 hem låg åt Syd eller Nord.